



ELŐFIZETÉSI ÁRAK:  
 Egész évre . . . . . 6 frt — kr.  
 Negyedévre . . . . . 1 — 50 —  
 Egy hónapra . . . . . — 50 —

Szerkesztőség és kiadóhivatal:  
**Kármelita-tér 3. sz.**

HIRDETÉSEKET FELVESZ!  
 a kiadóhivatal és Czéh S. özv. könyvnyomda-intézete.  
 Egyes szám ára 12 kr.  
 Megjelenik minden vasárnap.

## HÚZD, KI TUDJA, MEDDIG HÚZHATOD!

FARSANGI ÉNEK.

Feldiszitett fényes nagyterembe  
 Vigadó nép gyül most mindenütt,  
 A cigányság ottfenn vigan huzza,  
 Nem ríkatja meg a hegedüt,  
 „Húzd, ki tudja, meddig húzhatod,  
 Mikor lesz a nyütt vonóbul bot!”

Fényes úri hölgyek lépegetnek,  
 Merre mennek, suhog a selyem,  
 Büszkén huzzák drága nagy uszályuk,  
 Tönkre menjen bár a tánczhelyen.  
 Húzd, ki tudja, meddig húzhatod,  
 Férjedet mikor buktathatod.

Tánczos ifjunak zihál a melle,  
 Néha-néha szégyelve köhint,  
 Ám azért megy tovább a robotra,  
 Csak kihuzza — így szól — ezt a kint.  
 Húzd, ki tudja, meddig húzhatod,  
 Mikor léssz kihuzva, mint halott!

A kisasszony már kilenczedik bált  
 Tánczolja át épen az idén,  
 Húzza, húzza és mindig halasztja,  
 Hogy már otthon maradjon helyén.  
 Húzd, ki tudja meddig húzhatod,  
 Mert átléped a huszonhatot!

Jó Pagát is eltünődik otthon,  
 Frakkot, lakkot jól szemügyre vesz.  
 Próbálgatja, föl lehet-e huzni,  
 Hogy ez uj volt, már öt éve lesz,  
 Húzd, ki tudja, meddig húzhatod,  
 Ugy se használhat'd, mint zálogot!

A poéta ír farsangi verset,  
 Ám a tárgyból csakhamar kifogy.  
 Egy oldalra — szól vigasztalódva —  
 Csak kihuzom mégis valahogy.  
 Húzd, ki tudja, meddig húzhatod,  
 Mikor lesz a tollból füzfabot!

G-s D-k.



Ha minden darab olyan hosszú volna, mint az „Arany ember,” akkor nem közönség hiányában menne tönkre egy győri igazgató, hanem gázköltségek tulságában.

Legjobb ezt a darabot szombaton adni, hogy vasárnap reggel az ember kialudhassa magát. Különböznél éjjelkor végződik, akkor már nem is érdemes lefeküdni, azért nagyon helyes lenne, ha az igazgatóság (szokás szerint) megtoldaná még valami vígjátékkal.

Az előadás jó volt. Timár Mihályt eleinte ugyan attól féltették, hogy gyufa-oldatot akar inni, olyan kedélytelen öngyilkos-jelöltnek láttuk, Zsófi-asszony meg a Brazovits-házat úgy telesipította, hogy Kalisa vőlegény megnevezén az anyját, ott hagyta a leányát, — az alabástromszobor meg olyan gipsz volt, akár csak a eserép, de ha nem keresnők a hibákat, talán fel se tűnnének. A rendezésben nem volt hiba, sőt igen szép volt, hogy a rendező a milliomos Timár vagyonát annyira kímélte, hogy olyan ütötköpött butorral, fairóasztallal látta el, azonban a senki szigetét a semmiből oly pompásan megteremtette, hogy senki se szidta, sőt dicsérete a teremtojét.

Arany ember előadásán. X. ur. (Előadás kezdetén:) „Jó estét kívánok Y. ur.” (Előadás végén:) „Jó reggelt kívánok Y. ur.”

Iváffy lefordította jutalomjátékára „Uriel Acostá”-t. Viszi be a színházi irodába, hogy a direktor és titkára éppen fejüket vakarják, hogy lesz-e közönség. — Direktor. No lássa Károlyi ur, ez aztán darab! Minden szereplő zsidó benne, egyetlenegy keresztény van, azt is erőszakkal keresztelték meg.

A. Tudod-e, mit játszik ez a Fenyvessy legjobban?  
B. No mit? Talán az Arany embert?  
A. Nem. A kalabriást.

Havassinak esütörtökön volt a jutalomjátéka. Kapott egy koszorút babérból. A babér alatt azonban a „esuszpajsz” is meg volt, egy értékes arany-óralánc alakjában.

### Meghívó.

A győri olvasó-egylet saját helyiségében f. 1885-ik évi január 25-én délelőtt 10 órakor

### alakuló közgyűlést

tart.

Tárgysorozat: 1. az egylet megalakulása, tisztikar és választmány megválasztása. 2. A f. évi költségvetési előirányzat. 3. Esetleges indítványok.

Ezen közgyűlésre az egyleti tag urakat tisztelettel meghívja

az elnök.

### Jogászbál.

Bandi egy hét óta nem bír magával, vagy inkább a szórakozottságával. A kapuczinerbe tálezkával együtt dobja bele a cukrot, — karambolban a pirossal akar játszani folyton, — kalabriásban elfeledi kimondani a kvártot, — utcán köszön az ismeretlenek, elmegy az ismerős mellett, — este hazamenet fordítva akarja zárba tolni a kulcsot, — szóval ő a jogászbál főrendezője, ki csak azon aggódik, hogy nem sikerül a bál.

Vége elérkezik a szombat, megnyílnak a redout szárnyas ajtai, fényesen sikerül a bál. Hölgykoszorunk válogatott virágai ülnek a bársony pamlagokon. De mit beszélnek én? Ülnek? Dehogy, táncolnak egytől-egyig jól megfésült, glanczosra pomádézott jogászyerekekkel.

### Legujabb.

Mint halljuk, a kapitányság legujabban egy harmadfél emberből álló hírneves verklizó-familiának adott engedélyt. Azonfelül kilátás van arra is, hogy 1 orangután, 3 csimpanz, 2 gorilla, 5 kakadu és 1 kétfejű borjuból álló művész-társaság telepszik le városunkban s tart magas műveléssel kecsegtető előadásokat. Csak az nem bizonyos, hogy a színpártoló-egylet támogatja-e őket jóakaratóval.

### »Színpártoló-egylet.«

Tekintettel azon körülményre, hogy Győrött újabban a germanizáció legalantosabb, de leghatásosabb eszközei importáltak, tekintettel a német „zenger”-ek meghonosulására s arra, hogy ezeket nagyon nehéz lesz kipusztítani innen, felkérjük a győri színpártoló-egyletet, hogy hathatósan bizonyult pártolásával szerencsétlense a zengereket, majd akkor talán ők is hamarabb elpusztulnak

## Három órától hatig

a „Garabonczias Diák“ szerkesztőségében.

Szokásszerint szüresölgettem kapuczineremet az „Auer“ kávéház egyik márványasztalán, nem sejtve a legtávolabbról sem, hogy milyen gyászra ébredtem ez mai napon. Ott ültünk bizalmas baráti körben; ők a két nagyok, akik Atlasként tartják vállaikon a „Garabonczias Diák“-ot, én és egy nagy műkritikus — a „Győri Hiradó“-tól. A két nagyok közül a nagyobbik, az én szeretetreméltónak vélt Szávay barátom felszólít, hogy kövessék őt egy félórai szellemes csevegésre a redakcióba. „Milyen szivarok vannak ott mostban forgalomban?“ kérdém. „Amilyent legjobban szeret.“ volt a kellemes válasz, — „Regalia britannika,“ — szólok én. „Helyes.“ Megérkezünk. Csengetyűszóra érkezik be a rendtudó lakáj s megkapja a titkos parancsot kellő mennyiségű és minőségű szivarok beszerzésére s rövid perczek multán előmbe tárulnak a kívánt szivarok, külön regaliák és britannikák alakjában. Lefőzés Nro. 1. De ezt még csak megboesátottam volna<sup>1)</sup> mert volt benne szellem. Hanem ami azután következett, az örökké be lesz véve emlékezetem lapjára iszonyu veres betűkkel. — Az én aranyos szerkesztő barátom veszi téli kabátját és hozzám fordul, mondván: „Én egy pillanatra elszaladok, kérem, maradjon addig itt és mulasson jól. Rögtön visszatérek.“ Végig nyujtom magam egy hintaszéken, eresztetem a regaliából a füstöket és szerte kalandozok fantáziám röpke szárnyain. — Az ajtón halk kopogtatás hallatszik. — „Szabad!“ — „Igen, de nem lehet!“ — válaszolnak odakint. Mi a manó? Hát rám zárták az ajtót? Csakugyan! — Magyarázom a kívül ácsorgó látogatóknak, hogy nem bocsáthatom be, mert nincs kulcsom. Erre az iszonyu patáliát csap odakint, hogy 28 frt 75 krt fizessek neki rögtön, mert betöri az ajtót. Megijedtem. Hát már ide is elhatottak hitelezőim üldöző karjai? Megkoczkáztatom a szerény kérdést, hogy micsoda ezimen követeli tőlem ez iszonyu összeget ilyen rettenetes módon?

„Velem ne tréfáljon az ur, tudja, hogy bélyegilleték ezimén“ — dörgi odakint az az ember infámis hangon: „ma már hatodszor vagyok itt.“ — Hatodszor itt? Azért akadt hát sürgős dolga az én kedves szerkesztőmnak! Uram Jézus? ki lehet ez? Kinézek a kuleslyukon, erre egyet mozdul a kilincs s úgy megüti az orromat, hogy két másodperczig semmit sem láttam. — „Hát mondja csak kedves barátom, csakugyan engem keres ön, engem, nem téved?“ — kérdém lágy, olvatag hangon, — „Mert tudja meg, hogy itt az ur nem én vagyok, a szerkesztő ur nincsen idehaza.“ — „Vagy úgy! hát mért nem mondta mindjárt. Na, ha hazajön, mondja meg neki, hogy itt voltam!“

— Alászolgája! Csakhogy elment! — Ujra végignyújtózkodom a hintaszéken, kezembe véve valami régi számát a Garabonczias Diáknak, hogy felvidítsam megszomorodott szívemet. Uram segits! Az első lapon a saját versemet találtam. Ebből elég! — Ujra kopognak, — „Kérem az ajtó be van zárva, én nem vagyok én, vagyis nem vagyok az, kit ön keres!“ — mondtam, be sem várva a kopogó nyilatkozatát. — „Az nekem mindegy. Egy levelet hoztam, nagyon sürgős. Bele kell tenni a lap legközelebbi számába, vegye át.“ — „De

nem tehetem, mert az ajtó zárva van.“ — „Az nekem mindegy!“ — „Hát dugja be a levélszekrénybe odakünn! Ugy ni! Alászolgája.“ A szivarom is eközben tövig égett. Előszedtem egy másikat. Alig élveztem azonban az első néhány szippantás gyönyöreit, midőn újra halk kopogtatás zavarja meg alig beállott nyugalmamat. — „Kérem az ajtó zárva van, — én nem én, vagyis —“ — Felbeszakítanak lágy női hangok odakünn: „Nem baj, mi jámbor apácák vagyunk. Kéregünk egy betegségyező egylet javára. Legyen ön nagylelkű! — Neki hasalok és kidugok az ajtó alatt egy forintot. „Tessék! Többet nem adhatok!“<sup>2)</sup> Ezeket is leráztam. De most már nem tudtam megnyugodni; kétségbeesetten járkáltam fel és alá a szobában: mi fog még történni? Fél ötre. Kinyitom az ablakokat, hogy hátha látok egy ismerős arezt, aki lakatosért szaladjon, hogy felnyitassa börtönöm ajtaját. Senki, sehol egy arez, amelyet alkalmasnak véltem volna sor-sor részesévé tenni.

Tekintetem kétségbeesetten akad meg a falon függő vivő-szerszámokon. Öngyilkossági hajlamok ébrednek bennem? Azon gondolkozom, vajjon a kardot nyeljem-e el, vagy a sisakot? Egy rozsdás ezéllővő fegyver gúnyosan mosolyog rám a sarokból. A nagy író-asztalon egy kis revolver hentereg, mellemnek akarom szegezni, de félek, hogy a golyó mégis csak átlukasztja azon kabát szövétét, melyet csak avatatlanok előtt mondhatok enyémnek. A szemközt álló író-asztalokról 6—6 toll vesz keresztűzbe. Egyik rosszabb mint a másik, sajnálni lehet a papirost. Egy szobor-féle, melyre megismerhetés végett Kossuth neve van felkarcolva, némán és mozdulatlanul bámul rám. Kezd sötétedni.

Ujra kopognak. Hangosan és izgatottan. — „Várjuk a kéziratot!“ — Ez a legborzasztóbb. „De kérem én nem vagyok a szerkesztő, az ajtó be van zárva és „Nekem mindegy.“ A nyomdában azt mondták, hogy kézirat nélkül vissza ne menjek és én addig döngetem azt az ajtót, amíg kéziratot kapok.“ — Iszonyu! Honnan vegyek én kéziratot. Felturom az összes íróasztalokat, találok rajtuk mindent, csak kéziratot nem. Hétféle szivarszipkát, kilenczfajta névjegyet, huszonhat meghívót különféle multságokra, 6 iskátulyát, 96 levelet, 3 ollót, 8 adóhátraléki intőczédulát stb. stb. — sehol egy betű sem. Az ajtót döngetik, a zajra felébred a kályha mögött szendergett kutya, — a nagytenyerű „Titán“ és elkezd baromi módon vonítani.<sup>3)</sup> Az ajtódöngetés, a kutya vonítás kellemes duetteje fűszerezte helyzetemet. S mintha csak a „Titán“ megértette volna, amint az odakint kéziratról lármázott, nekem rohan olyanféle gustussal és fogvicsorgatással, amely azt látszott mondani: „Ha nem adsz kéziratot, letépek a nadrágodat!“ — Neki ültem az íróasztalnak és leirtam három órai kinszenvedéseimet. — „Itt a kézirat, fogja, vigye, szaladjon vele, kidugom az ajtó alatt!“ — Éreztem, hogy öszülni kezdek. Végre csikorog a zár, az ajtó nyílik, hazajött a szerkesztő. Veszem a kalapom, elébe állok: „Hallja az ur!“ Ha Havannának legillatosabb szivarjait rakná lábaim elé, nem jönnék többet a redakcióba ilyen szellemes csevegésre soha!

— Ugyan már ki mondja azt? kérdi egész kedélyességgel a szerkesztő.

— Ki? Hát én:

*Ivánffy Jenő.*

<sup>1)</sup> Csak ne szépitgesse! azokat a szivarokat nemcsak megboesájtotta, hanem egytől-egyig el is szitta, mint a továbbiakból kitűnik.

<sup>2)</sup> Egy forintot???? „A furfangos diák nagyot prüszszente rá!“

<sup>3)</sup> Kutyanak reputációja érdekében helyreigazítjuk. Nem baromi, hanem titáni módon.

## Sylvester-estén.

1884.

Néhány percz még . . . s az évnek vége!  
Ez is a semmiségbe tér.  
Hadd töltssem el, mi hátra van még,  
Halálos ágya szélénél.  
Szívből mondok „isten hozzád“-ot,  
Bár egy cseppet meg nem kimélt.  
Mehetsz, mehetsz, kiszzenvedő év,  
Nem voltál jobb a többinél.

Te sirba szállsz, de sirod halmán,  
Hamvadból új élet fakad,  
Amely elé ezer remény néz  
S hiszi, ez boldogságot ad.  
Ah! az ember bármint csalódik,  
Mégis mindig remél . . . remél . . .  
Mehetsz tovább, kiszzenvedő év,  
Nem voltál jobb a többinél.

Miljjök várták megérkezésed,  
Örömujjongva vártanak.  
S most, hogy örökbücsut veszsz már,  
Nincs senki tán, ki megsirat.  
Pedig akít örömmel látunk,  
Siratjuk sirja szélénél.  
Mehetsz, mehetsz, kiszzenvedő év,  
Nem voltál jobb a többinél.

Bölcsődalod annyi áldás volt,  
S átok kísér most sirba le;  
Ez lesz, mint minden társaidnak  
A végbücsuztató zene;  
Mert abból, mit vártunk, mikéntők.  
Ép úgy semmit meg nem tevé.  
Mehetsz, mehetsz, kiszzenvedő év,  
Nem voltál jobb a többinél.

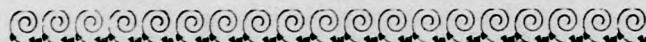
A temetők csendes ölében  
Sok, sok új halom domborul,  
Bősz rombolás szedvén lakóit,  
Majd kainság ejtvén irul.  
Az enyészet irtó kezének  
Gátakat épen nem vetél.  
Mehetsz, mehetsz, kiszzenvedő év,  
Nem voltál jobb a többinél.

Mammon bűvétől elszédülten  
Sok a tömlőczfenékre hullt,  
S nem egy — rosszabb! — ki elkövetén,  
Bűnétől mégis szabadult.  
A gonoszság átkos művének  
Igen sokat megengedél.  
Mehetsz, mehetsz, kiszzenvedő év,  
Nem voltál jobb a többinél.

Hazám gyér népét sokasítani,  
Elődöd módot keresett.  
S te — amit ő nagy munkával tön,  
Még azt is felfejtegeted,  
Ha így bánasz csak velünk, ugyan bár,  
Közénk akkor mért is jövel?!  
Eredj, eredj, kiszzenvedő év,  
Rosszabb voltál a többinél.

Én is . . . De hát én mért panaszklok.  
Mért gyötrődöm magam baján.  
Midőn — azt sem tudom leírni,  
Annyi a seb rajtad hazám!  
S begyógyul-e . . . ? De hallga! . . . ime,  
Az óra már éjféltre ért,  
Kiszzenvedett, kiszzenvedett hát . . .  
Hála néked, kegyelmes ég!

Horváth János.



## Ujév napján.

— Nü szamszéd, hoid meggy az özlet?  
— Khifözettem sopán jó kívánságokért 47 forint  
és 16 krejczet, azonkívül elhordták 36 doczat szoppony  
és sok más. Mondok ünnek szamszéd: ma feltünően  
jól — meggy.



## A tüzoltók javára.

Szentmártoni ifjuságnak  
Nincs egyhamar párja,  
Huzatja a tüzes csárdást;  
S úgy ahogy eljárja  
Tüzoltók javára.

Pinnonhalmi hegy borából  
Jó nagyokat húznak,  
Oszl' végére járnak nyomban  
Nótának vagy húsznak  
Tüzoltók javára.

A cigányok úgy huzzák, hogy  
Majd szivek repednek,  
Czimbalmukra pedig majdnem  
Forintok repülnek  
Tüzoltók javára.

Végre a nap megsokalta,  
Az égre felhágott.  
Szétkergette a jótékony  
Uri társosagot  
Tüzoltók javára.

Össze is gyűlt szépen ottan  
Israelnek népe,  
S azonfelül egész vidék  
Ékes közönsége  
Tüzoltók javára.

Számolja a kasszát végül  
A jó rendezőség,  
Ot forint jött összesen be  
Felülfizeteskép  
Tüzoltók javára.

Rizácska is közöttük volt.  
Az irigyelt szépség,  
Az ifjakat hódítgatta  
Nem lehet benn kétség:  
Tüzoltók javára.

De az összes jövedelem  
Szépen meg lett növe,  
Harmincz forint deficizitke  
Jutott ki belőle  
Tüzoltók javára.

Brutus.



## Pagát Pepi ultimói.



Azt írja az öregem, hogy háláisten,  
változott az év, változzam meg én is.  
Meglássá édes apám — irom vissza  
neki mély értelemmel — ez az év is  
csak olyan rossz lesz, mint a másik.

\*

Különben küldött egypár kékbögyüt  
ujesztendei ajándéknak. Hajh, Itália  
kék ege suvia ezek kékségéhez! Saj-  
nos, hogy reggelre már egészen bebo-  
rult megint. Derüre bor, borra ború,  
hiába!

## MI KELL A ZSUZSINAK.

— Mese is, nem is. —

Magyar Pál volna a tulajdonképeni neve; mert hát ezt örökölte apjától; azonban a mi falunkban nem lehetne rátalálni e néven.

No, az is igaz, hogy a legtöbb embert nem valódi nevén ismerik. A Ferencz Jóska például úgy juttott a nevéhez, hogy az apját Szabó Miklósnak hívták, a bátyját e néven „Miklós“ Ferencznek, őt magát pedig a bátyja után „Ferencz“ Jóskának!

Magyar Pált mindenki Koczogató Palinak szólítja; a ropogós eszmájú lányok, ha végigmegy hófehér kötényben az utcán, — ép úgy, mint a vén anyókák, ha zsörtölődve kérnek jobb hust a fél font helyett, melyből két „kilo“ esont a többi meg zsir.

Az ő nevének is megvan a maga históriája. Régebbi időből datálódik az, mikor még remekelni kellett a leendő mesternek az összes nemzeti czéhbeli atyák szeme láttára.

A vágóhid ünnepi színt öltött. Az áldozatra szánt ökör szarvait tele aggatták citrom és narancsokkal, pántlikákkal — és sósperecczel, testét földiszítettek gyönyörű színes szövetekkel. Két vőfély vezette a hidra, megnyitva a menetet, ugrándozva, kurjongatva és nagyokat húzva az öblös esutorából.

Utánuk lassu méltósággal lépeget Magyar Pali, az élesre köszörült vágó-bárdal, kötényéből diót meg édeséget szórva a rajongó gyermekereg közé. Az egész falu szemeláttára történt a remekelés.

Hej, szegény Palira nem jó nap virradt. Háromszor sujtott az ökör homlokára, minden erejéből: de biz annak nem volt elég; nem terült a földre. Megmérgesedik erre a Pali apja, odaugrik, kikapja kezéből a bárdot.

„Ne koczogasd istenadta! hanem üss! így ni!“ — és úgy vág oda, ahová kell, hogy most már igazán vége van a baromnak.

A baromnak is, meg a Pali igazi nevének is. Rajt ragadt a Koczogató név, záporosó se mossa le. De nem törődik vele; 5—6 esztendő mult el, mester lett, senkinek se jutna eszébe gunyolódni vele, csupa megszokásból mondják már: „elmegek a Koczogató Palihoz husért.“

Jól ment a dolga a mészárosnak, azt mondja róla a Tüttüs Panni, úgy él, mint egy „geróf“ . . . hanem egy baja mégis volt: a felesége.

Zsuzsit messze földről, távoli faluból hozta ide az ura, ahol egészen más szokások vannak. — Miért, miért se? — állandóan rossz kedvű volt, mióta párta alá jutott.

Fiatal létére mindig duzzogott, mint a téli idő, az ember sohase tudta mért? Aztán mikor urával kellett olyan helyre menni, ahol mások is voltak, teszem

templomba, lakodalomra, vagy mi: olyanformán viselkedett, mintha valami igen nagy oka volna valamit szégyelleni az ura miatt.

Ritkán mutatott vidám arcot, legfőlebb, ha körülötte settenkedő, mászkáló kis fiacskája megnevetteté, akkor is olyan savanyu volt az a mosoly, mintha eezetbe áztatták vón.

Pali sokszor vallatóra fogta; mi baja, mi bántja? Immel-ámmal válaszolt.

— Talán féltesz a leányoktól, akik a székbe jönnek? Talán nagyon is nyájas vagyok irányukban? Szólj már, Zsuzsikám, mert még megharagszom, elég soká türtem a durezáskodásodat, aminek okát szeretném tudni végre!

Kitérő válasz.

— Szólj, nem bánok veled elég jól? Mit óhajtasz, mi a kívánságod?

— No, ha ennyire faggatsz, fakadt ki a válasz Zsuzsából, — ehol kimondom. Mi vagyok én itt? A mi falunkban első lány voltam, a bíró lánya, itt meg „Koczogató“ mészárosné vagyok. Bánt az engem, hogy minket az egész falu gunynéven szólít, minálunk csak a zsidónak van esufneve . . . Oh ha én az tudtam volna, mikor megkérettél, dehogy . . . Aztán a szégyen, a gyalázat, amire neved emlékeztet . . . Mindent, mindent tudok: elmondta a Czigány Rézi azt a gyönyörűséges remekelést . . .

Még tovább is folytatta volna a nyelvelést az aszszony, hanem elég volt ez is Palinak. Kiment szénélkül a vágóhidra, behozta a legalkalmasabb kötelet.

Tudom én már, mi kell a Zsuzsinak?!

A kis fiu ott mászkált a földön körülöttük és meghallva apja szavait, amint őneki szoktak felelni, ha rosszkodott, szintugy adta most ő is a szót:

— Verés kell neki, apa!

Koczogató Paliban forrott a méreg.

— Látod ezt a kötelet, te hiu, büszke asszony! Azt akarom, hogy igazán megérdemljem a nevemet. Ne koczogás . . . ne kopogás . . .

Koczogató Pali méltó lett nevére!

— — —

Olyan jó kedve van a Zsuzsinak mindig, olyan vidám az orezája, mint a harmatos rózsa. Most már egészen hozzá szokott az ura nevéhez, a világért se neheztelne érte, pedig ugye komámuram? egy kis oka mégis volna azért az egyszeri esetért haragudni. Dehogy haragszik, réges-régen elfeledte, mert azóta sohase ismétlődött.

Hiába: „a pénz olvasva . . . a többit ugys tudja mindenki.

Cs. I.

### Sängerei a hies Györben.

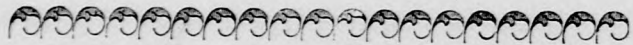
Áll Thaliának rozszant esarnoka. A tátongó falak között lesi a rokkant szinigazgató a közönséget. Hasztalan. — A műélvezet, melyet itt nyujtanak, nem felel meg a hies Györ szellemeinek. Az már nagyon megfinomult, a XIX. század magasztos eszméivel lépést tud tartani a világvárosok műigényeivel és meg is fizeti az élvezetet, ha arra való.

De végre keletről fény virrad, vándorsenger népek ostromolják a közönség szellemi élvezet után sóvárgó lelkét s Thália nemes eszméje mellett kiemelkedik a posványból ez a gomba. Városi kapitány, intéző körök örömrivallva üdvözlők. — A Buchberger-kávéház homlokzatán rövid idő múlva lengő zászlók, kiczifrázott bajderekkel ékesített lámpások hirdetik, hogy miésoda dicső nép emelt ott templomot. S felhangzik az ének:

„Der Seppi kommt,  
Der Seppi kommt  
Der Seppi ist schon da.

És ott fogjuk látni az intelligens Györ arisztokráciáját, demokracziájával keverve, ott fogja hasát tele szívni műélvezettel, nemessel.

És még azt mondják, hogy Györött nincs műpartolás.



### Tzompó Miháj és Tsörge Ádány hü nászok

tanálkozása a Zidő erányábo.



**Ádány:** Nászom, kévonom, hogy ez ujesztendőbe büvibe lögyünk a hálaistenek mindközönségösen.

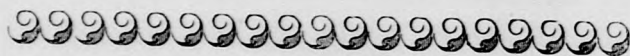
**Miháj:** Hászén nászom, szeret minket az Isten csakhogy nem akarja nagyon mutatni.

**Ádány:** Mán asztat mibü gondolja nászom?

**Miháj:** Ha nem szeretne nem látogatna mög annyiszor!

\*

Ád. Nám-e, azt gondútam, fagy se lösz mán többet,  
Ollan üdök jártok,  
Szintügy a mütt hétön tennap levetöttem  
Az fössö gubámot!  
Mih. Vöttem én mingyarást e'ppár gyó bür keztyüt,  
Mit vót miésinanyi?  
Ü is vögyön, mer maj' a Fagy mögtanittya  
Keztyübe dudanyi...



### Garabonczias Diák okmánytára.

— Eredeti után. —

#### Számlá.

T. ez. Tekiteles Sziski\*) ügyvid ur rizír kador munka kiszütt  
egy 12 akós hordob új ajtó vasal együt 1 frt 20 x  
egy kár mentüben új feneket ettem 50 x  
Öszves tész 1 frt 70 x

Kelt Csanakon Deczember 9-n 884

Manko József kador m.  
Csanak.

\*) Z...y.

### SZERKESZTŐI KISPOSTA.



Cs. Bpest. Ma feladtuk kedvelt hü ki-  
próbált munkatársunk részére. **Brutus.** Egé-  
szén átdolgoztuk, mert a vers ignorálta a ver-  
tan összes szabályait. **H. Pápa.** Idejét multa  
ugyan, de kerekdsége s egyéb előnyei most  
is élvezetessé teszik. **Gara. Bpest.** Mihama-  
rabb odajutunk. **P. P. P.** Nem értjük az élet.  
Nem tévesztette el az ajtót? **J. B. Szeged.**  
Köszönjük. **Desiderius Budapest.** Nos?  
Jarulunk?? **Szende.** Tulságosan naiv.

### Jubileum.

Garabonczias Diák e. h. megrendelőit egy kis  
szives várakozásra kéri fel a kiadóhivatal. Ugyanis a  
3000 pldban kiadott első kiadás elfogyván, a jövő va-  
sárnapig nem expediálhat naptárt. E 3000 példányos ju-  
bileum öröme új kiadás van sajtó alá rendezve s va-  
sárnap megjelenik

### második kiadásban

## GARABONCZIÁS DIÁK

### NAPTÁRA.

Kiadótulajdonos, felelős szerkesztő:

**Szávay Gyula.**

Főmunkatárs: *Gerő Gyula.*

### Györi első dalcsarnok.

### Buchberger kávéháza.

Ma vasárnap és a következő napokon az első  
györi dalcsarnokban, Buchberger József kávéházi he-  
lyiségében

## Holländer-testvérek

budapesti hirneves 3 női- és 3 férfitagból álló daltár-  
sulatának első fellépte.

Bővebbi értesítést a helyiségben kifüggesztett fal-  
ragasz nyujt.

A daltársulatnak jó hirneve és válogatott műso-  
rozata a t. hölgyek megjelenését is lehetővé teszi.

Kitünő étkekről és valódi italokról legjobban gon-  
doskodva lesz.

Beléptidij 30 kr.

Kezdeté 9 órakor,

Számos látogatásért esedezik

**Buchberger József.**

II. KINCSEM

o. é. 1 frtos

**SORSJÁTÉK**

11 sorsjegy 10 frt.

(A sorsjegyek valamint a sorsolási jegyzék portmentes megküldése céljából 15 kr. melléklendő a megrendeléshez)

1. főnyeremény

**50,000 frt**

2. főnyeremény

**20,000 frt**

3. főnyeremény

**10,000 frt**

további nyeremények

à frt 5000, 3000, 2000, 1000 stb.

**összesen 10,000 nyeremény**

20% levonással.

Minden nyeremény készpénzben kifizetetik.

A sorsjegyek kaphatók

A magyar lovaregylet sorsjegyirodájában

Hatvani-utca BUDAPEST Nemzeti Casino

ugyszintén valamennyi

váltóházaknál, lottogyűjtődek és szivartózséknél.

**Walser Ferencz**

első magy. gép- és tűzoltószerszám-gyár, harang- és ércöntőde

BUDAPESTEN,

Rottenbiller-utca 66.

Legnagyobb, modern technikai alapon felszerelts belhoni gyár különleges készítményei:

**Tűzoltóegyletek**

tűzoltó-egyletek, városok és falusi községek részére

**Harangok** és azok szabadalmazott felszerelése, legújabb szerkezetben, mindennemű kutak házi, gyári és gazdasági célokra, minden célra megfelelő szivattyúk, vállalkozik tűzoltóegyletek felszerelésére, teljes vízvezetékek, gyapjamosodák, gőz- és zuhany-fürdők berendezésére, árvízmentesítő telepek, nyilvános közutak felállítására magas nyomású vízvezetékeknek és minden vízművi munka pontos teljesítésére, kedvező feltételek és teljes jótállás mellett.

Képes árjegyzékek és részletes költségtervezetek díjmenten bocsátatnak rendelkezésre.

Egyedüli belhoni szivattyúgyár.

Különösen figyelemre méltó a hírnevez

**dr. Forti-féle sebtapasz.**

Ezen általánosan kitűnőnek elismert gyógytapsz rendkívüli gyógyereje, oszlató, érlelő s fájdalomt esilapító hatása által leggyorsabb, legbiztosabb s egyszerűsmind gyökeres gyógyulást eszközöl különmemű bajokban. — Ily bajok a torokgyulladás, légesőhurut, bőrkés barnaság, hártás-gyík (Croup, Angina), mindennemű megsértesek, harapás, szurás, vágás vagy égés által támadható sebek, megforrzás, darázs- vagy méhszurások, bujásenyves és egyéb konok fekélyek, zuzatások (contusiók) meglepő gyors fájdalomcsillapítással, — rögzött daganatok, gümők, tályogok (fogtályog is), pokolvar, (carbunculus, pustula maligna), megkeményedések, gürvendések, vérkelések, minden mirigybetegségek, gürvényes fekélyek, fagydagánatok, ujjféreg, körömfolyás, körömméreg, vadhus, tagszívacs, csontszű, kifeszamítás és azután a testből közönségesen szabad kézzel, sebészi műtét és fájdalom nélkül, könnyen kihuzható, mire a seb gyógyulása gyorsan bekövetkezik.



megrándulások, helyi eszű, továbbá a szülés utáni láb-sebek és daganatok, fájós, fekélyezett vagy már genyes női mell, — sok nő már csirában volt emlőráktól — a különben elkerülhetetlen életveszélyes sebészi műtét mellőzésével — egyedül ezen jeles sebtapasz használata által menekült meg. A fül-nyílalás, nemkülönben a torok-mondolák gyuladásánál hathatós szolgálatot tesz. Hólyag-tapasz vagy mustárlisztből borogatások után használva, méltán valóságos enyhyszernek nevezhető, minthogy nem csupán enyhítést szerez, hanem mivel inkább a beteget kínos fájdalmaitól azonnal tökéletesen megszabadítja.

Végre a testbe teljesen belemélyedt bármennemű szálka, darázs vagy méh fulánkja csupán ezen tapszrak rövid idei használata folytán annyira előtűnik, hogy a seb gyógyulása gyorsan bekövetkezik.

A csomagok ára a kisebbeknek 50 kr., a nagyobbaknak 1 frt, használati utasítással együtt. Postán küldve 20 krral több

Központi küldeményező raktár Budapestben:

Török József gyógyszerész urnál, király-utca 12. sz. Továbbá kapható vidéken minden nagyobb város gyógyszer-tárában, Győrött: STIRLING KÁROLY gyógyszerész urnál.

Ezen kitűnő hatásu, nem eléggé ajánlható gyógytapsz készítője

**Forti László.**

Lakása: Budapest, I. ker. vár. Nádor-utca 3. sz., ahová közvetlen megrendelések címzendők.

A t. cz gyógyszerész urak, kik raktárt elvállalni hajlandók lennének, felszólítatnak, miszerint e részbeni ajánlataikat ezen gyógyszer készítőjéhez, Forti Lászlóhoz címelve: (Budapest, I. ker. vár, Nádor-utca 3. sz. beküldeni sziveskedjenek, ki megrendeléseket is pontosan teljesít. — Vidéki bérmentes levelek általi megrendelések az árak készpénzben beküldése vagy posta-utalvány, ugyszinté utánvét mellett tüstént és legpontosabban teljesítetnek.

**Figyelmeztetés!** Sebtapaszom Győr városában előforduló hamisításának megállítására a tisztelt közönséggel közlöm az egy köztisztelőben álló és minden tekintetben bizalomra méltó férfitől hoztam beérkezett figyelmeztető levelét: Tisztelt uram! Győrré menő süttőri asszony, kit Ön sebtapaszának vételével megbíztam, az illető bizományos üzlete helyett a legközelebbi gyógyszerertárba (mint mondja a tüztoronnyon belül a város felé, — névszerint megjelölni még nem tudom) ment, ott kért és kapta a „Forti-féle“ sebtapaszt 4 darabban á 50 kr., melynek egy példányát mutatványul ide mellékelem, a többit pedig, minthogy hamissága szembe tűnő, vissza fogom alkalmissal küldeni.

Ezen perfd eljárás által mind ön, mind a közönség meg vagyjon esalva és úgy hiszem, megérdemli a törvényes uton való megtorlást.

Süttör, 1884. jun. 4.

u. p. Eszterháza.

Kiváló tisztelettel tisztelője

**Schlegel Péter,**

esperes-plébános.

STEIN DAVIDNAL  
**butor**  
csekély részletfizetésre  
kapható  
Tüztorony-utca 14. sz. alatt.

### Üvegfénykép-kiállítás

a Lloyd-épületben.

Ma vasárnap XII. és utolsó sorozat utolsó nap,

### Páris és a párisi világkiállítás.

Holnap hétfőn és kedden sokoldalú megkeresés folytán 1. sorozat

### Schweiz és a Mont-Blank hegymászása.

Naponta nyitva d. u. 3 órától 9-ig este.

## Neidlinger G.

The Singer Manufacturing Co. New-York

vezérigazgató Győrött.

Több ismételt felszólításnál fogva kényszerítve éreztem magamat egy tanfolyamot nyitni, melynek célja: **mindenkinek alapos oktatást adni mindazon munkákra, melyeket a varrógépekkel előállítani lehet.**

A tanítás egy kiképzett igazgató által **díjmentesen** lesz előadva.

Előismeretek a varrógépnek kezeléséhez nem szükségesek és különbség nélkül mindennemű munkának megtanulásához 6 órai oktatás elegendő.

Reményem, hogy ezen berendezés által egy jó varrógép ok családnál fog bemenetelt találni és minden nő csakhamar meg fog győződni, hogy a varrógéppel nemesak családi, hanem a legfinomabb munkák könnyűséggel előállíthatók.

Az eredeti Singer-varrógépek minden tekintetben a legjobban ajánlhatók, miután azoknak kezelése és berendezése egyszerű és a legnagyobb pontossággal vannak elkészítve.

A tanfolyamra való előjegyzések üzlethelyiségemben, Győrött, **fehervári-utca 2. sz. a.** fogadtatnak el. — Ezen alkalommal egyszersmind az eredeti **Singer-varrógépet** mint hasznos **karácsonyi ajándékot** ajánlom és kérem a n. é. közönséget dusan felszerelt raktáromat üzlethelyiségemben szemügy alá venni.

Mély tisztelettel

**Neidlinger G.**

Politikai napilap.

Megjelenik mindennap, hétfőn és ünnep utáni napokon is.

## BUDAPESTI HIRLAP.

Szerkesztők és kiadótulajdonosok:  
**CSUKÁSSI JÓZSEF és RÁKOSI JENŐ.**

Előfizetési ára:

Egész évre 14 frt. Félévre 7 frt.  
1/2 évre 3 frt 50 kr. 1 hóra 1 frt 20.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:

IV. ker. kalap-utca 16. sz.

### A „Budapesti Hírlap“ nem pártlap.

Pártja — olvasóinak kiterjedt köre. Szolgálatokat nem kíván se kormánynak, se jobbnak, se balpártnak tenni, csupán a közönségnek és ami ugyanaz, az országnak.

A „BUDAPESTI HIRLAP“ a legfüggetlenebb lap Magyarország fővárosában, ahol az egyik lap a pénzügyvilágnak, a másik egy-egy hatalmas vasútnak s más-ily vállalatoknak, a harmadik a kormánynak, a negyedik a zsidóknak, az ötödik egy-egy felekezethez, a hatodik a szabadkőműveseknek, a hetedik, nyolczadik egy-egy pártnak jármát viseli.

A „BUDAPESTI HIRLAP“-nak csak egy hatalmas parancsol, az diktálja vezérezkkeit, az szabja meg magatartását s e hatalmas-ság: a nagy közönség és az ország azonos érdeke.

A „BUDAPESTI HIRLAP“ **rendes tartalma a következő:** I. Politikai és társadalmi vezérezkék. II. Tudományos, ismeretterjesztő és mulattató tárczák, mindennap rendszeresen kettő. III. Az apró politikai hírek, a fővárosi ügyek, az egyesületek, a művészetek rovata. IV. A fontosabb események leírása külön czikkben. V. Távirati tudósítások. VI. Napi események rovata. VII. Közgazdaság. — Ezenkívül a melléklet rendszeresen egy-egy vezérezkék a társadalom valamely osztályának érdekeiről, országgyűlési tudósítások, tárcza, törvénytér, vidéki hírvat, önálló ismeretterjesztő, szórakoztató czikk, tudósítások a divatról, hasznos tudnivalókról és állandóan egy-egy regény.

A „BUDAPESTI HIRLAP“ **rendes írói: Csukássi József szerkesztő, b. Kaas Ivor, gr. Teleki Sándor ezredes, Rákosi Jenő, Balogh Pál, Benedek Elek, Berényi László, Kacziány Géza, Rákosi Viktor, Szokolay Kornél, dr. Volf Vilmos.**

Rendkívüli alkalmakkor lapunk rendszeres terjedelme, amely 12 oldalnyi, hol egy fél, hol egy egész ivvel kibővül. Nagyobb ünnepekre ünnepi számokat adunk ki a feldolgozott hírlapi napi anyag mellett, becses és érdekes tartalommal. Kiváló események színhelyére külön tudósítókat küldünk, akik ügyességük és megbízhatóságuk által egyaránt lekötelezik a közönséget és a szerkesztőséget. Bécsben, Berlinben, Párisban és Londonban rendszeres tudósítóink vannak, akik közvetlen benyomásaik alapján adnak hírt arról, ami a világvárosok lakóit foglalkoztatja.

A „BUDAPESTI HIRLAP“ a **legelősebb politikai, szépirodalmi, társadalmi és gazdasági napilap.**

Előfizetési ára: Félévre 7 frt. — Negyedévre 3 frt 50 kr. — Egy hóra 1 frt 20 kr.

Az előfizetések legcélszerűbben postautalvánnyal teljesíthetők e czímen: „Budapesti Hírlap“ Budapest, kalap-utca 16-dik szám alatt.

**Mutatványszámokkal szívesen szolgál a kiadóhivatal.**